

20 ROZDZIAŁ EWANGELII WEDŁUG ŚWIĘTEGO JANA

przekład dosłowny: Radosław Więclawek OP

Mt 28, 1-8 Mk 16, 1-8
Łk 24, 1-11

Kol 2, 12 Rz 6, 4

Mt 28, 10+
J 18, 15; 13, 23

Rdz 5, 24
2 Krl 2, 16-17

Łk 24, 24

J 19,40

Łk 24, 12
J 11, 44; 19, 40

2 Kor 3, 7-18

J 2, 22; 5, 39+; 14, 26+;
1 Kor 15,4
Pwt 17, 6; 19, 15

Ps 16, 10 Iz 53, 10-12
Oz 6, 2 Iz 9, 6
Dn 2, 44; 7, 14

¹ Pierwszego (*miã*) [dnia] od szabatu Maria Magdalena przychodzi do grobu wcześniej (*prōi*), gdy było jeszcze ciemno (*skotias*), do grobu (*mnēmeñon*) i widzi (*blēpei*) kamień usunięty (*ērmēnon*) z grobu. ² Biegnie więc i idzie do Szymona Piotra i do innego (*allon*) ucznia, którego kochał (*ephilei*) Jezus, i mówi im: usunęli (*ēran*) Pana (*kýrion*) z grobu i nie wiemy (*oídamen*), gdzie go położyli. ³ Wszedł więc Piotr i inny uczeń i przychodzą do grobu. ⁴ Biegną zaś dwaj razem. A inny uczeń pobiegł do przodu szybciej od Piotra i przyszedł pierwszy do grobu. ⁵ I nachyliwszy się widzi (*blēpei*) leżące (*keímena*) płótna (*tà othónia*), jednak nie wszedł. ⁶ Przychodzi więc i towarzyszący mu Szymon Piotr i wszedł do grobu, i widzi (*theōreĩ*) leżące płótna (*tà othónia keímena*), ⁷ a chusta (*sudárion*), która była na Jego głowie, nie leżąca z płótnami, ale osobno zwinięta (*entetyligménon*) na jednym miejscu. ⁸ Wtedy też wszedł inny uczeń, który przyszedł pierwszy do grobu, i zobaczył (*eĩden*), i uwierzył (*epísteusēn*). ⁹ Wcześniej bowiem nie zwrócił-uwagi (*ēdeisan*) na pismo (*graphēn*), że musi (*dei*) On z umarłych wstać (*lub* być podniesionym; *anastēnai*). ¹⁰ Odeszli więc z powrotem do nich (*prós autús poprawiane na eautús*) uczniowie.

Mt 28, 9-10
Mk 16, 9-11

Łk 24,4
Mk 16, 5+

Wj 25, 10-22; 37, 1-9

J 2, 4; 19, 26

Pnp 3, 1-3 Mk 16, 6
Łk 24, 16+

Mt 18, 3

J 21, 4

J 10, 3-4
Mk 10, 51

2 Sm 6, 6+

Pnp 3, 4 Ps 89, 27
Mk 10, 51; 3, 13

Ps 22, 23 Mt 12, 48+

Mt 25, 40; 28, 10

Rz 8, 29 Hbr 2, 11+

J 1, 1+; 6, 62;

J 12, 32+; 16, 28

1 Kor 9, 1
J 20, 20. 28; 21, 7. 12

¹¹ Maria zaś stanęła (*wcześniej*) przy grobie na zewnątrz, płacząc. Gdy więc płakała, nachyliła się do grobu ¹² i widzi (*theōreĩ*) dwóch aniołów (*angélus*) siedzących w białych [ubraniach] – jednego przy głowie i jednego przy nogach, gdzie leżało (*ékeito*) ciało (*sōma*) Jezusa. ¹³ I oni jej mówią: kobieto (*gýnai*), czemu płaczesz? Mówi im, że usunęli (*êran*) Pana mego i nie wiem (*oĩda*), gdzie Go położyli. ¹⁴ To powiedziawszy obróciła się (*estráphē*; lub została odwrócona) do tyłu i widzi (*theōreĩ*) Jezusa stojącego i nie wiedziała (*édei*), że Jezus jest. ¹⁵ Mówi jej Jezus: kobieto (*gýnai*), czemu płaczesz? Kogo szukasz? Ona sądząc, że jest ogrodnikiem (*kēpurós*), mówi Mu: panie (*kýrie*), jeśli ty zabrałeś go, powiedz mi, położyłeś go, a ja go wezmę. ¹⁶ Mówi jej Jezus: Mario. Ona obróciwszy się mówi mu po hebrajsku: rabbuni, co oznacza „nauczycielu”. ¹⁷ Mówi jej Jezus: nie łap mnie (*mé mu háptu*), bo jeszcze nie poszedłem-wzwyż do Ojca. Idź natomiast do braci moich i powiedz im: idę-wzwyż do Ojca mego i Ojca waszego, i Boga mego, i Boga waszego. ¹⁸ Idzie Maria Magdalena, ogłaszając (*angéllusa*) uczniom, że widziałam (*i skutki tego trwają; eōraka*) Pana i te [rzeczy] powiedział jej.

Łk 24, 36-43
Mk 16, 14-18
J 9, 22
J 14, 27; 16, 16

Łk 24, 16 J 20, 21, 25
J 14, 27; 15, 11
J 16, 22; 19, 34

J 17, 18; 20, 18-19
Mt 28, 19 Mk 16, 15
Pwt 31, 1-8 2 Krl 2, 1-14

Łk 24, 47+
Dz 1,8+ J 1, 33+

Rdz 2, 7 Ez 37, 9
Mdr 15, 11
J 7, 39 Łk 24, 49
Mt 16, 19; 18, 18+
Ap 1, 5; 3, 7
Iz 22, 22

J 11, 16; 14, 5

1 J 1, 1; J 20, 18, 20

J 14, 17

J 19, 34+; 20, 19
Łk 24, 39
1 J 4, 2-7
2 J 7

¹⁹ Gdy był wieczór (*opsías*) tego pierwszego dnia (*ēméra ekeínē*) od szabatu, a drzwi były zamknięte tam, gdzie byli uczniowie, ze względu na strach wobec Żydów, przyszedł Jezus i stanął na środku i mówi im: pokój wam (*eirénē hymīn, šālōm alēkem*). ²⁰ A to powiedziawszy pokazał im ręce i bok (*pleurán*). Ucieszyli się (*ekhárēsan*) więc uczniowie, widząc (*idóntes*) Pana. ²¹ Powiedział więc im znów [Jezus]: pokój wam (*eirénē hymīn*). Tak jak wysłał (*apéstalken*) mnie Ojciec i ja was posyłam (*pémpō*). ²² A to powiedziawszy, dmuchnął (*enephýsēsen*) i mówi im: weźcie (*lábete*) Ducha Świętego (*pneŭma hágion*). ²³ [Za każdym razem] kiedy odpuścicie (*aphēte*) grzechy (*hamartías*), są odpuszczone (*i skutki tego trwają*), [za każdym razem] kiedy zatrzymacie (*kratēte*), są zatrzymane (*i skutki tego trwają*).

²⁴ Natomiast Tomasz (*Thōmās, tē 'ōmā'*), jeden z dwunastu, nazywany Bliźniak, nie był z nimi, gdy przyszedł Jezus. ²⁵ Mówili więc inni uczniowie: widzieliśmy (*eōrākamen*) Pana. On jednak powiedział im: o ile nie zobaczę (*idō*) w rękach Jego śladu (*týpon*) gwoździ i nie wsadzę (*bálō*) palca mojego do śladu gwoździ, i nie wsadzę (*bálō*) mojej ręki do boku Jego, nie uwierzę (*pisteúsō*). ²⁶ I po ośmiu dniach znów byli wewnątrz uczniowie Jego i Tomasz z nimi. Przychodzi Jezus, choć drzwi były zamknięte, i stanął na środku i mówi: pokój wam (*eirénē hymīn*). ²⁷ Potem mówi Tomaszowi: podnieś tutaj twój palec i zobacz (*ide*) ślad gwoździ, i wsadź (*bále*) w mój bok, i nie bądź (*gínu*) niewierzącym (*ápiastos*), ale wierzącym (*pistós*). ²⁸ Odparł Tomasz i powiedział: Pan mój i Bóg mój.

J 1, 50; 4, 48; 20, 18
Łk 1, 45 Ps 35, 23
1 P 1, 8

²⁹ Mówi mu Jezus: ponieważ zobaczyłeś (*eōrakas*) mnie uwierzyłeś (*i skutki tego trwają*)? Szczęśliwi (*makáριοi*) nie widzący (*idóntes*), a wierzący (*pisteúontes*).

J 2, 11; 12, 37; 21, 25
Pwt 34, 10-12

³⁰ Bez wątpienia także dużo innych znaków (*sēmeĩa*) zrobił Jezus wobec (*enōpion*) uczniów, nie są zapisane w tej księżce. ³¹ Te rzeczy zostały zapisane, żebyście uwierzyli (*lub* wierzyli; *pisteú(s)ēte*), że Jezus jest namaszczoneym (*khristós*), Synem Boga, a także byście wierząc (*pisteúontes*), mieli życie w imieniu Jego.

Dz 3, 16+ J 2, 23
J 5, 24; 19, 35
Mt 16, 16
1 J 5, 13

